

ה) [ל"ס כ]. מוקפה מפ"ג, ג) פסmiss ו: קיט: מוכת לט. מונמות לה: נלה סג., ג) מסכת סופרים פרק י"ד ה"ה ע"ש, ד) [גרכות נטו. ס:]: מהעניהם ו. ב) [לפקמן כ.], ו) [ב"ק פ.], ז) [ל"ס ל.], ט) [טס, ט) יומל סב. סל. סקליס ה.], י) מונמות לם:, כ) [לעליט ט: וט"נ], ד) כעיז' תענית כו., מ) ר"ה כז., כ) עיי לעיל ייח., ט) עיין פסחים מב. ובממן רוע"ע במהרצ"ח, ט) [ע"י מוקפות ב"ג טו. ל"ס שמונה כו" בימלו יומכל רוע"ע תוס' מ"ק כז: ד"ה בכליכה, פ) סנהדרין פ"א ה"ב, ג) קושית התוס' ותירוצים איתא בירושלמי דמכילתין פ"ד ה"ב.

גחות הב"ח

(ה) גמ' עשרה קולין
(ועשרה ממלגמים) מה"מ
וונ"ג ס"ה חיין זה:
(ב) שם צלטס קופות של
צלטס שלש סאין
תורמיין כה"ל ומינת
צנגן נמק: (ג) רשי"
ד"כ ועשרה ממלגמים.
ג"ב עיין לעיל דף ג ע"ה:
(ד) ד"ה צלהצית וכו'
וזהן מאמר הוא אף
הן במאמר נבראו
לכך צדכל וכו' כל צנגן
הק"ד ולח"כ מה"ל
לחותון מן צלטס וכו'
מוצוגמים הק"ד ולח"כ
מס"ל מולמיין את
הleshcha הכהנים
נותניין וכו' לכל צנגן
ההק"ד ולח"כ מה"ל חל
מול וכו' צטה פנאות
ההק"ד ולח"כ מה"ל נר
מעלבי וכו' צמנאות
ההק"ד ולח"כ מה"ל
מוציאו: צנגןין:
(ג) תומ' ד"כ וצמיגלה
וכו' רשי מוק ועשרה
ממלגמים: (ד) ד"ה כנגד
וכו' כנגד שלשה צומלי
הקב"ד וכו' דהה למ מקנו
הלהצעה שלשה כנגד
שלשה צומלי הק"ד
ואחד כנגד סריס המל
שאיין בירושלים
שישוב ומתרץ ההלכות
ומעמידן על עקלן אלא
סריס אחד ומחלו הכי:

יקומתי רישׁוּי

בפתן רמנוף [במתר�]

חגנות וציוונים

לְ[ז] זוּבָהַלְלָא לִיתָא בְכַתְתֵי
וְרָאשׁוֹנִים, וְעַיִן מַאיָּרִי :
כְּ[ז] בְכַתְתֵי נוֹסֶף כּוֹ :
גְּ[ג] בְכַתְתֵי וְרָאשׁוֹנִים
חַיִיב לְבָרֶךְ, וְעַיִן
מַאיָּרִי : 7 [גִירֶשׁ רַב
אַלְפָס אַ"ר יְוָחָנָן בְּרוּךְ
וּכְרוּ וְעַיִן גַּעֲכַבָּרְאַ"שְׁ]
(גְּלִילְיוֹן) : 8 [כָּרְבָ אַלְפָס
מַנוּ יִשְׂרָאֵל : 9 [מַלְתָא
כְּעַיְלָא הַלּוּלִים טוּבָא הַוּ
וּסְיִ לְמַה בְתּוֹב עַלְיָהָן
יַקְוּם הַצִּיּוֹן שְׁלַפְנִינוּ צְלָל
מַאַן דָאָמֵר מַעֲרָב וּמַזְרָח
זָכְבָ עַיְבָ דְיָה נָר וּטְרוּאָא
דְיָה וּבִידְוָו וּכְרוּ וּלְכָאוֹרָה
שְׁבָרָם בְשֻׁעָא (וּלְיָהוֹן) :

פפ"א לראשון שקרא ד'.
ת צו שהוא ח' פסוקים
האין

שנים מתרגםין. וכל שכן שהן שנים
לה מיסתמעי^(ג): ובנביא אפיו אחד
יש לנו הנה להצמיע לנכיס ועמי
ולדא^(ד) וסתרגום זהה לנו הצעדיים
בתרגום כל תורה קליין הנו למזול
מיינו מציינן حت המנות הצל נצל
פיהם לה קפדי עלייהו כולי הלי:
עשורה מתרגםין. (ג) לה גלקין
זהן תרגום כתובים: ויעבר את
הכושי. ויקדס حت הכווי: מקטרזיא.
וניקוס: מנ"ח. על מקרת מגילה
צעקה נסיס וטהרתו: יידבר עולדה
און דמנין. וילך כי הלא מטה לממל
אע"פ שהן לנו ממנה כלו^(ט):
גראות גמי. למתעני כתמים
זהלץ (ד) לכתי נדל כי טמים
עוז וזכרות פיו כל נחות: מאמר

אל מול פni המנורה יairo
באן שאמצעי משובח ואחרון
שתא דאבי גובר וקרא ראשון
גניה והחותם מברך לאחראית
ים הנכנים ומשום היוצאים:
בא פרשת ראש חודש כיצד
פסוקי היכי נעבד ניקרי תרי
ניקרי ארבעה ארבעה פשו
ניקרי תרי מהא חד מהנד
אי

והרא"ש ליתא ועם"ש הטור סימן תרצ' גיון]
הרבינו לוי ליתא ברב אלף וברא"ש וכן
וכו' [גליון) וכן ליתא בכת"י: פ' [עיין]
אב"ג לידע. וכ"ה בכת"י ועי' טר"א:
הפתוח והחותם בתורה וכו' (ממ"
מנוחין משום דהוא מערבי דהני כלפ'
ד"ה ואמצעי دولג: **לן** נראה להוסיף
מןיא דבקה תיורחא לרפי מונואס
כל ברוך יהם יוריין יהני נמי היב

תנא מה שאין כן בתורה. פירוש זה קולה הלאה מכך
कשייה נמיה שפירושו רצינו מזולס צפלק קמיה דצעה גתלה
(ד' טו. וטס) וצוקומץ לרצה (מנחות ד' ג' וטס) לדוגמה פמקיס
צצטולס ייחיד קולה הותן פירוש יheid קלה צליית
צצצול עמו צפלצת ויעל מטה
כצחותמן הפתולה וקשייה צרכי
צימיות נא כי צליית צצול קולה
עמאס כלתמל הכה ועכזיו נמי לא
התקינו הלאה צלה נציצים מי צחין
יודע לקלות בכך נלה כמו שפירוש
רצ"י צוקומץ ייחיד קולה הותן נצדו
וילג' ישו צניש מפקיקין וקורלין
צחותן צמונה פמקיס צממחין
מייעל נפי צשו תחילת צפלצת:
ובמגילות אפילו עשרה קוריין
יעשרה מתרגמים. רצ"י מותק (ט)
מתלגים נפי צחין מתרגמים

תלגוס בכתובים וצמנס מנקו דודלי יץ תלגוס הצל נס עזלו יהונתן הלה מימי הטענאות נעצה יי':

בנגד תורה נביאים וכותבים. קאָס דה לְקִמּוֹן (דָּבָר) גַּמֵּל כנגד (ו) זומלי הסוף וויל' לדתס להו עיקל השתקנה דהה לה מקינו גַּרְזָעָה כנגד זה צלאה זומלי הסוף זוקרים המד וויתה צירואצ'למי' (ח'יכת מליק המד ציוצ'צ' וממלץ' (ה'לכות ימעמידן על עקלן וויל'ה לה מקינו כנגו צ'ט לעיקל השתקנה לה טיטה הלה כנגד תולך ונגייס וכותבים:

אין פוחתין מעשרה פסוקים בבהכ'ג. וויל' וויל' פרצת עמלק דלייכ' הלה מצעה פקוקים יי'ל דזאנטי פרצת עמלק דקידלה דיומלה סוח' (ו) ומפקיק עניינה ציב ומאצ'ה חיין למוץ דגמי נמי המלין לְקִמּוֹן (דָּבָר) דהין מפניאין פחות מכ'ה פקוקים וויכת דקליק עניינה קוילן צפイル צפומות: חיין

פוחתין מי פסוקין בבית הכנסת וידבר עולה מן המנזר
א"ר יהושע בן לוי ^ט בנגד עשרה בטלני שבבית הכנסת
עشرת הדברות שנאמרו למשה בימי ^ט רבי לוי אמר
שאמר דוד בספר תהילים) ^ט ורבנן אמר בנגד י
נברא העולם הי נגנו ויאמר דבראשית הנז תשעה
הוא דכתיב ^ט בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צב
שקרא ד' משובח שני שקרא ד' משובח שלישי
ראשון שקרא ד' משובח דתנן ^ט בשלש קופות של
תורמן את הלשכה והיה כתוב עליו אב"ג ^ט לידע א

להקrib ממנה ראשון שמצוה בראשון אמצעי שקר
ימלמד שמצד פניהם לפני נר מערבי ונר מערבי לפני
שקר ארבעה משובח ממשום י' מעליין בקדש ולא מורייד
ארבעה ושבחיה רב פפא: אין פוחתין מהן ואין מוסיף
והאידנא דכולחו מברכי לפניה ולאחריה היינו טעם
בראשי חדשים ובחולו של מועד קורין ארבעה וכו': ב
קורין אותה י' צו את בני ישראל ואמרת אליהם את ס
תלתא תלתא פסוקין פשו להו תרי י' ואין משירין בפה
להו שבעה וביום השבת הווין תרי ובראשי חדשיכם

שנתיים קורין. ובhallל ובמגילה אף' עשרה קורין ועשרה מתרגםין יצא מ"ט (כאן) [כין] הוא: מקום שנהגו לברך יברך הני ملي' לאחריה אבל לפניה מצוה לברך דקייל כל עשייתן. ופרשן דהאי עובר לשנא אקדמי הוא כדכתיב וילך ויעבר את החושי. וمبرך מבורך האל הרב את ריבנו והדן את דיננו וגוי' וחותם ברוך הנפרע לישראל מכל צרייהם ובחמייש ומנחה בשבת קורין ג' אין פוחתין ואין מוסיפין עליוין ואין מפטירין לוים וישראלים. אין פוחתין מעשרה פסוקים בבהכ' נ' וידבר עללה מן המניין והני מר למשה בסיני. ר' יוחנן אומר נגד עשרה מאמרות שהן נברא העולם ובראשית נעמי שמים נעשו. אמר רבא ראשון שקרא ארבעה משובח דתניא אמר ר' יוסי למה היה את הלשכה א' ב' ג' לידע איזה מהן נתרמה ראשון שמצוה בראשון פי' הקופה שהיא כתוב וממן השקלים שבתוכה קונית הקרבנות ומרקיבין עד ישילמו ועוד מן השניה ואחריה עד מברך לפניה ולאחריה. אוקימנא גזירה משום הנכנסים ומשום היוצאים די לא גזיר

יב א מ"י פ"ג מ"ל
מפלגה הילכה י טו"ש"ע
ה"מ ס"י קמיה קעיף ג:
יג ב מ"י סס הילכה יה:
יד ג מ"י סס הילכה יג:
טו ד טו"ש"ע ה"מ ס"י
מפה סעיף ג:
טו ח מ"י פ"ג מ██████
מגיללה הילכה ז טו"ל
ס"ע ה"מ ס"י מלך סעיף ג:
יז ז מ"י פ"ה סס הילכה
ג טו"ש"ע ה"מ ס"י מלך
סעיף ה:
יח ח מ"י פ"ה מ██████
██████ הילכה ג טו"ל
ס"ע ה"מ ס"י מלך סעיף ג:
ט:
יט ט י מ"י פ"ה מ"ל
מגיללה הילכה ג טו"ל
ס"ע ה"מ ס"י מלך סעיף ג:
ה:
כ ב מ"י פ"ג מ██████
מפלגה הילכה ג סמג
עשין יט טו"ש"ע ה"מ ס"י

קנו מעדן ח: בא ל מיי' סס הילכה 7
 טוועט האם סס מעדן ח:
 כב מ מיי' פ"ג מהלכות
 שקליס הילכה 2:
 כג ג מיי' פ"ג מהלכות
 מית הנטילה הילכה ח:
 כד ס מיי' פ"ל מהלכות
 כלי הרמתקות הילכה כה:
 כה ע מיי' פ"ז מהל'
 תפלה הילכה ה טוועט
 ס"ע האם ס"י קלט מעדן ח:
 כו פ מיי' סס ה"ג טוועט ע
 האם ס"י קלט מעדן ח:

תורה אור השלם
 א) ויהי מה ארוץ ויאמר
 לו רוץ וירץ אחימעץ
 דרך היבר ויעבר את
 הפושי: [שמואל ב' ית, כנ]
 ב) והוא עבר לפניהם
 וישתחוו הארץ שבע
 פעמים עד גשתו עד
 אחיו: [בראשית לג, ג]
 ג) עלה הפרץ לפניהם

**פְּרִצֹּו וַיַּעֲבֹרוּ שָׁעֵר
וַיֵּצְאָו בָּו וַיַּעֲבֶר מַלְכָם
לְפָנֵיהם וַיַּיְבָשֵׂם:**

ד) בְּדָבָר יְיַעֲשִׂים נָעֲשׂוּ
וּבְרוֹחַ פְּיוֹ כָּל צְבָאָם:

ה) דבר אל אהרן ואמրת אליו בהעלתך את הנזרת אל מול פנוי המנורה יארו שבעת הערות: [במדבר ח, ב]

ו) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאש ריח ניחחי תשמרו להקריב

לי במוֹעֵדּוֹ:
[נמדדֶר כח, ב]

וְרֹא יְהוָה

תנא מה שאין כן בתורה:
ת"ר [בתורה] אחד קורא ואחד מתרגם ובלבד שלא יהו שנים קורין או שנים מתרגמין.

ובנבייא אחד קורא ושים
מתרגמין ובלבך שלא יהו
דוחביבא להו מכונני דעת
המצוות מברך עליון עובר
לפניה מנ"ח סימן. ולאחריו
האל המושיע: מתני' בשנו
בנבייא. והני ג' כנגד כהנמן
עשרה כנגד י' הדברים ש
מאמר הוא שנאמר בדבר
כתווב בקופות שתודמיין בה
בה אלף היא היה ראשו
הפותח והחותם בתורה

כו א מיי פיעז מהלכות
 מפלגה הילכה ג טווצע
 הימ פיי קולם מעין ה
 בכח ב מיי פיעז מהלכות
 כלי סמתקדס הילכה ו
 כט ג מיי פיעז משל
 מפלגה הילכה ג טול
 צען הימ פיי קלו מעין ז
 ז ד מיי פיעג צס הילכה ז
 טווצע הימ פיי מג
 מעין ז:

דנחות וציוונים

ה] בכת"י וראשונים
 נורסף זיין משירידין
 בפרשנה פחות מג'
 פסוקים, ועי' ר"ן:
 ג] צ"ל ותנן (רש"ש):
 ג] "ולמדו פוסק נפסוק"
 לדעת רש"י ל"ג ליה
 וניל דהקוושיא קאי
 ארישא דתני ושל
 חמישה ביחיד (גליון),
 ועי' רב"א וריטב"א:
 ד] בכת"י נורסף גזירה
 ממשום: ס] צ"ל
 מובראשי (רש"ש):
 ו] נדצ"ל להתחיל
 ולשידר (רש"ש, ועי'
 הגדת הב"ח), ושי' חי'
 ררעך"א ושפ"א: ז] צ"ל
 תרצינן (ראש משביר):
 ט] נדצ"ל ג' פסוקין:
 קורין:

-בְּיַצֵּן חֲנֹכָה

האיך יקראו אותה ג' בני אדםכו'. רב אמר דולג כלומר כהן קורא ג' ולו חזור וקורא פסוק אחד מן הפסוקים שלשה שקרא כהן ובו אחרים נשארו ג' ישראל קורא אותו. ושמואל א' פוסק כלומר פוסק פסוק אחד לשניים. ועוזה השמונה תשעה וקורין השלשה משלשה שלשה משום שלא אפשר אלא בהכי. ואותבינהן עליה דבר מהא דתניא פרשה של ששה פסוקים קורין אותה שנים של חמישה יחיד קורא אותה קרא אחד ג' והנich ב' השני קורא אותם שנים ופסוק אחד מן הפרשה של אחרת. ויבא ג' קורין מן הפרשה של אחרת שאין מתחילין מן הפרשה פחות מג' פסוקים. ופרק רב שניני התם לאפשר בחייב. כלומר אפשר לו לקרות מן הפרשה שאחריה אבל בעניין בראשית שהשלישי רוץ להקרות וייה רקייע וכענין צו את בני ישראלDSLיק ענייניא שא' אפשר לשלייש לקרות מן ובראשי חדשיכם דהא רביעי קורא ובראשי חדשיכם וכיוון דלא אפשר להו לקרות מן הפרשה של אחרת שאחר רוץ לקרותה הלכך دولגין. אריב"ל הלכה כיש אומרם. ועוד א' כשם שאין מתחילין בפרשה פחות מג' פסוקים כך אין משירין פחות מג' פסוקים. ומתחמיין השתא ומה התחלה דמקיל ת"ק ואמר אחד מפרשה אחרת מחמיר י"א ואומר שלשה. שאין מתחמיין בפרשה פחות מג' פסוקים ה) שיורי ומחמיר במשיר ת"ק

אברהם

דוחmir במשיר ת"ק
(ג') שלשה צריך להניח
משירים. ופרקין מהו
ולא ידע שכבר קרא מן
תחיל בפרק ג' פסוקים
פסוקים ושלשה מפרק
ג' מה שקרא מן הפרשה
פרק למן ויל' ול' יטמע מה

אין מתחילה בפרשה פז
כליה יטעו לומל צ
פקוקים וקאה על מנוג צ
וילחצון מתחיל אס וסוח נ
אלצט וכיום הצעמת ותלמה
וכו': ביום הראשון. גדי
ילחצון נחמד נצעמת: דולג.
נייו: פופק. אילחצון קולח

אין מתחילין בפרשה פחות משלשה פסוקים
ליקרי תרי מהא ותלתא מהך פשו להו תרי^ט
אמר לו זו לא שמעתי כיוצא בה שמעתי
דתנן ^ט ביום הראשון בראשית יהי רקייע באחד
יתני עליה בראשית שנים יהי רקייע באחד דתלתא
הוינן בה בשלמא יהי רקייע באחד דתלתא
פסוקי הוו אלא בראשית שנים חמשה
פסוקי הוו ותניא ^ט הקורא בתורה לא יפחota
משלשה פסוקים ואיתמר עליה רב אמר דולג
שומואל אמר פוסק רב אמר דולג Mai טעמא
לא אמר פוסק קסבר ^ט כל פסוקא שלא פסקיה
משה אנן לא פסקינו ליה ושומואל אמר
פסקינו ליה והוא אמר רבי חנניה קרא צער
נדול היה לי אצל רבי חנניה הגדול ולא
חרtid לוי לפסוק אלא לתינוקות של בית רבנן
חויל ולהתלמוד עשוין התם טעמא
מאי משום שלא אפשר הכא נמי לא
אפשר ושומואל אמר פוסק Mai טעמא
לא אמר דולג גזירה משום הנכensis
ימשום היוצאין מיתיבי ^ט פרשה של ששה
פסוקים קורין אותה שנים ויש חמשה
פסוקים בלבד קרא ראשון שלשה
השני קרא שנים מפרשה זו ואחד מפרשה
אחרת ויש אומרים שלשה לפי שאין מתחילין
בפרשה פחות משלשה פסוקים ואם איתא
למן דאמר דולג נדלוג ולמן דאמר פוסק
פסוק ^ט שאין התם דאפשר בהכי אמר רבי
תנחים אמר ריב"ל הלכה כייש אומרים ואמר
רבי תנחים אמר ריב"ל בשם שאין מתחילין
בפרשה פחות מג' פסוקים כך אין משיירין
בפרשה פחות משלשה פסוקים פשיטה
השתא ומה אתחלתא דכא מקיל תנא קמא
מחמירי יש אומרים שיור דמחמיר ת"ק לא
ב"ע דמחמיר יש אומרים מהו דתימא נכensis
שכיחי יוצאי לא שכיחי דמנחי ספר תורה
ונפקי קמ"ל ות"ק מ"ש שיורי שלא ^ט משום
ויצאי אתחולוי נמי גזירה משום הנכensis אמר
מן דעיל שיולי שייל שלח ליה רבה בריה

ר' רבא לרב יוסף הלכתא Mai שלח ליה הלכה
הכלל כל שיש בו מוסף וכו': איבעיא להו
ימועד דaicא קרבן מוסף ארבעה אבל הכא ז
הכא נמיaicא מוסף תפלה ת"ש בראשי
ארבעה הא בתעניית צבור ג' אימא רישא
קורין ג' הא תענית צבור ארבעה ^ו אלא מ
רב איקלע ללבול בתעניית צבור קמ קרא ו
בריך נפול כולי עלמא אאנפיהו ורב לא נפ
קרא Mai טעמא חתמ ולא בריך לאו משוב
לא רב בכחני קרא דהא ^ו רב הונא קרי בכחני

^{๓)} דכהני חשיבי דארעא יישראל מיכפ' כיפו
עליה שמואל נמי מיכפ' הוּא ביף ליה לרב
גביד ליה הבי נמי מסתרא דרב בכחני קרא
תקנה אי הבי לאחריה נמי לבריך שניי

לא רבי תנחום אמר ריב"ק בפרישה פחות מג' פסוקים בפרישה פחות משלוי השთא ומה אתחלתא מהMRI יש אומרים שעכבר לא יוציאן לא שכיבוי נפלו קמ"ל ות"ק מ"ע יוציאן אתחוליו נמי גיזוריו מאן דעיל שיוולי שייל הרבה לרבי יוסף הלברוב הכלל כל שיש בו מושיע ועוד דאייבא קרבן מושיע הכא נמי אייבא מוסף ארבעה הא בתעניית קורין ג' הא תענית צדקה אילע לבבל בה בריך נפולcoli עלמא קרא Mai טעמא חתב לא רב בכחני קרא דה

א"ז מתחילין בפרשה ליקרי תרי מהא ותלתא אמר לו זו לא שמער דתנן ^ט ביום הראשון ותני עליה בראשית בי והוינן בה בשלמא יהיו פסוקי הוו ותניא ^ט היכן שלשה פסוקים ואיתם ושמואל אמר פומק רב לא אמר פוסק קסבר ^ט משה אגון לא פסקינן פסקינן ליה והא אמר גדול היה לי אצל רבי התיר לי לפסוק אלא אםאי משום דלא אמר אפשר ואיש אומרים לא אמר דולג גזירות ומישום היוצאין מיתיב פסוקים קורין אותה פסוקים ביהיד קרבן שני קורא שנים מפרק אחרת ויש אומרים של בפרישה פחות ושלשה למאן דאמר דולג נדלן נפסוק ^ט שאני הtam דז תנחום אמר ריב"ל הלכתי רבי תנחום אמר ריב"ק בפרישה פחות מג' פסוקים בפרישה פחות משלוי השתא ומה אתחلتא מהMRI יש אומרים שעכבר לא יוציאן לא שכיבוי נפלו קמ"ל ות"ק מ"ע יוציאן אתחוליו נמי גיזוריו מאן דעיל שיוולי שייל הרבה לרבי יוסף הלברוב הכלל כל שיש בו מושיע ועוד דאייבא קרבן מושיע הכא נמי אייבא מוסף ארבעה הא בתעניית קורין ג' הא תענית צדקה אילע לבבל בה בריך נפולcoli עלמא קרא Mai טעמא חתב לא רב בכחני קרא דה

דרהא אפיקו רבAMI ורבAMI דכהני חשיבי דארעא איבא שמואל דכהנא הו ודבר עליה שמואל נמי מיטיב עביד לה בפניהם שלא בפניהם לא עביד ליה. וצמוה לא ריב"ק טעמא חתב לא רב בכחני קרא דה

ה) מענימ כו., ג) ל�מן
כג: מענימ כו., ג) [צס
ברכות יב:], 7) מענימ כו:
ע"ש רعيין תוספתא
דמגילה פרק ג ה"ט,
ג) עיין תוס' תענית כז:
ד"ה רב, 1) [עי] נליס
עב. נזכרם כה. וצ"ע,
2) [גיטין נט:], ט) צס
מענימ כו: ל"כ סכ"ג גרשין
וכו' ול"ע] רע"ש הג'
הכ"ח אורת ד, י) שמות
לב יא, ג) [עי] רצ"ה
ומתוגמת מהריל"ל ס"י קם
וז מגן הצלב ס"י קלה
ס"ק ב[, ג) במדבר כח
יט, מ) עיין רש"י ותוס'
סוכה נה. ד"ה אתקין.

גלוין ה"ש"ס

גמי' שלמה רב הונא
קרוי בכחני. עי' ליקון
לך כמ ע"ה מוד"כ כי
הסמלן:

ליקוטי ריש"

ביוון הראשון. כל
צוען. בראשית ויהי
רקייע. קולין גלהים כו'
שלמה למתנה ולפרת יפי
רקייע מפני צהין צפראם
ברוחם נזהה מצעה
סמכוקיס כל קריית כהן
לו יאלת וכן כו' [תענית
כו]. דתלה תא פסוקי
זהז. ומגילה נא נמל
גדרה. רב אמר דולג.
הלהזון קורה שלמה
סמכוקיס וכני ממלח
צפוק סקיס צו להזון
וכנים עמו kali שלמה
ומטוס אין מציירין
צפראם פהום מצלמה
סמכוקיס ליכת מטוס לדג
הפטל [שם כז]. צהום
כחני מלן מן צפוקיס
צהום רלהזון [סוכה נה].
פסק. מפסקיק צפוק
לאניס להזון קורה צני
החותמים ומתוי ולו מצלים